Kilka słów o doręczaniu decyzji

Kategoria: Aktualności
Opublikowano: czwartek, 26, marzec 2020 11:33
Monika Małowiecka
Odsłony: 11797

Zgodnie z art. 109 § 1 k.p.a. decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej, natomiast w myśl art. 110 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej.

Decyzje są wydawanymi w formie procesowej indywidualnymi aktami administracyjnymi, skierowanymi do konkretnego adresata. Jako akty kierowany do podmiotu indywidualnie określonego oraz jako akty zewnętrzne wydane w sprawie decyzje winny być zakomunikowane adresatowi w formie przewidzianej w Kodeksie postępowania administracyjnego, gdyż ustawa Karta Nauczyciela nie przewiduje odmiennych uregulowań w tym zakresie. O wprowadzeniu do obrotu prawnego wydanych w sprawie decyzji i o ich obowiązywaniu wobec strony można mówić dopiero z chwila doręczenia decyzji, a nie jej odpisu czy kopi. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym przez doręczenie decyzji należy rozumieć doręczenie jej oryginału. Przyjmuje się, że każda kopia decyzji doręczana stronom musi być podpisana przez osobę upoważnioną do wydania decyzji, przez co każdy egzemplarz decyzji jest decyzją na prawach oryginału.

Doręczenie decyzji następuje z zachowaniem zasad doręczania pism organu z uwzględnieniem reguł określonych w art. 39-49 k.p.a. i tylko w przypadku zachowania tych reguł doręczenie będzie skuteczne. Z doręczeniem decyzji związane są skutki materialne i procesowe.

W doktrynie wyróżnia się dwa rodzaje doręczeń pism: doręczenie właściwe oraz doręczenie zastępcze. Doręczenie pism w trybie art. 42 k.p.a., ze względu na to, że pismo odbiera adresat osobiście, określa się mianem doręczenia właściwego. Z treści art. 42 § 1 k.p.a. wynika, że podstawowymi miejscami doręczenia pism osobom fizycznym są mieszkanie oraz miejsce pracy adresata. Ustawodawca, określając miejsca doręczeń (mieszkanie, miejsce pracy), używa spójnika "lub", co oznacza, że nie wskazuje ich kolejności, a organ jest uprawniony do wyboru jednego ze wskazanych w tym przepisie miejsc doręczeń znanych organowi dla dokonania doręczenia pisma. Przez pojęcie mieszkania należy rozumieć rzeczywiste, faktyczne mieszkanie adresata. Mieszkaniem jest każde miejsce, w którym adresat przebywa z zamiarem dłuższego, a nie krótkotrwałego tylko pobytu, umożliwiającego doręczenie mu pisma. Organ jako adres mieszkania lub miejsca pracy powinien traktować również adres podany przez stronę w podaniu i pod tym adresem powinien doręczać pisma. Organ nie ma wówczas obowiązku ustalać, czy jest to faktyczne miejsce zamieszkania, czy też miejsce pracy. Strona bowiem, podając w podaniu - zgodnie z art. 63 § 2 k.p.a.- adres, określa, na jaki adres chce otrzymywać korespondencję, a organ jest związany podanym przez stronę adresem do doręczeń.

Decyzja administracyjna zaczyna funkcjonować w obrocie prawnym od momentu jej skutecznego doręczenia, o czym przesądza art. 110 k.p.a. Moment skutecznego doręczenia decyzji stronie ma zatem dwojakie znaczenie dla dalszego przebiegu postępowania administracyjnego. Po pierwsze, z tą chwilą decyzja zaczyna wiązać organ, który ją wydał i jednocześnie dopiero od tego momentu może zostać zaskarżona we właściwy sposób. Tym samym decyzja administracyjna, chociaż podpisana przez organ, który ją wydał, nie wchodzi do obrotu prawnego i nie wywołuje żadnych skutków prawnych przed jej doręczeniem lub ogłoszeniem stronie (por. wyrok NSA z 12 stycznia 2012 r., I OSK 1333/11). A zatem, decyzja wywołuje skutki prawne nie z chwilą jej wydania w dacie podanej w decyzji, lecz z datą prawidłowego doręczenia stronie. Decyzja niedoręczona stronie jest decyzją nieistniejącą w obrocie prawnym, nie określa praw ani obowiązków strony, w tym prawa do wniesienia odwołania, skutkiem czego termin przewidziany do jego wniesienia nie rozpoczyna biegu. Bezsprzecznie egzystencja prawna decyzji, czy postanowienia rozpoczyna się w chwili ich doręczenia przynajmniej jednej ze stron danego postępowania administracyjnego a jedynie nieprawidłowe doręczenie jest równoznaczne z ich

Phoca PDF

nieistnieniem w obrocie prawnym. Zatem w sytuacji niezaistnienia w obrocie prawnym indywidualnego aktu administracyjnego organu pierwszej instancji, wydanie decyzji odwoławczej dotknięte jest wadą nieważności. Decyzja taka wydana jest bowiem bez podstawy prawnej. W myśl bowiem art. 129 § 2 k.p.a. odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Niedoręczenie decyzji organu pierwszej instancji implikuje wydanie decyzji odwoławczej bez umocowania prawnego. W orzecznictwie przyjmuje się, że w tej sytuacji nie zaczyna biec termin do wniesienia środka zaskarżenia.

Wyrok NSA z dnia 5 lutego 2020 r., sygn. akt: I OSK 753/19

Phoca PDF